

- 3) Το άρθρο 8, παράγραφοι 1, 7 και 9, της οδηγίας 2014/42, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση επιτρέπουσα τη δήμευση περιουσιακού στοιχείου το οποίο υποστηρίζεται ότι ανήκει σε πρόσωπο διαφορετικό από τον αυτουργό του ποινικού αδικήματος, μολονότι ο εν λόγω τρίτος δεν έχει τη δυνατότητα να παρίσταται ως διάδικος στη σχετική με τη δήμευση ένδικη διαδικασία.

(¹) EE C 68 της 2.3.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2021 [αίτηση του Sąd Najwyższy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — SC κατά Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Υπόθεση C-866/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Εργαζόμενος που άσκησε μισθωτή δραστηριότητα σε δύο κράτη μέλη – Ελάχιστη περίοδος που απαιτείται από το εθνικό δίκαιο για τη θεμελίωση δικαιώματος σε σύνταξη γήρατος – Συνεκτίμηση της περιόδου καταβολής εισφορών που συμπλήρωσε υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους – Συνυπολογισμός – Υπολογισμός του ποσού της καταβλητέας συνταξιοδοτικής παροχής]

(2021/C 513/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC

κατά

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Διατακτικό

Το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχει την έννοια ότι, για τον καθορισμό του ορίου το οποίο δεν μπορούν να υπερβούν οι περίοδοι ασφάλισης χωρίς καταβολή εισφορών σε σχέση με τις περιόδους ασφάλισης με καταβολή εισφορών σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ο αρμόδιος φορέας του συγκεκριμένου κράτους μέλους οφείλει, κατά τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού της παροχής που προβλέπεται στο σημείο i της διάταξης αυτής, να λάβει υπόψη όλες τις περιόδους ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλων κρατών μελών, ενώ ο υπολογισμός του πραγματικού ποσού της παροχής που προβλέπεται στο σημείο ii της εν λόγω διάταξης γίνεται αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με τις περιόδους ασφάλισης που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

(¹) EE C 61 της 24.2.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2021 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά UZ

(Υπόθεση C-894/19 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Πειθαρχική διαδικασία – Πειθαρχική ποινή – Διοικητική έρευνα – Άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Απαίτηση αντικειμενικής αμεροληψίας – Ανταίρεση – Απόρριψη αιτήσεως αρωγής – Άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων – Δικαίωμα ακρόασης)

(2021/C 513/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρέσειον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: V. Montebello-Demogeot και I. Lázaro Betancor)